

ՊԱՏՄԱԿԱՆ

ՆԻՒԹԵՐ ԸՂՈՒՄՆԻՑ ՊԱՏՄՈՒԹԵՍՆ ՀՅՄԱՐ

Ա

Ստորագրեալս ծառայ Քրիստոսի, Քանզի յարգանտէ Մօրն իմոյ սրբոյ Եկեղեցւոյ Հայաստանեայց կոչեցեալս եմ ժառանգ Աստուծոյ, և զինի միաբան սրբոյ Աթոռոյն Դանձասարո՛ ունելով զտարփումն և զյօժարութիւն հոգւոյ իմոյ համատեսալ անդստին առ պաշտօնատարութիւն սպասահարկութեան հոգեորական կարգի Եկեղեցւոյ Հայաստանեայց, և ըստ բանի Առտուածայնոյն Պողոսի, Բ. Տիմ. 3, 1: Վերացուցեալ զնոյնս մինչև ի կոչումն Առաքելական բարձրագոյն Աստիճանի Եպիսկոպոսութեան, ի հասանիլ ժամանակի արժանապատիւ Մետրապոլիտն յիշեալ Աթոռոյն Գանձասարու յարգոյապատիւ Սարգիս Արքեպիսկոպոսն կամեցեալ արժանացուցանել զիս այնմիկ բարձրագոյն Աստիճանի, շնորհեաց ինձ գիր վկայական հաւատարիմ, նյոյնպէս և բոլոր ժողովուրդքն յիշեալ վիճակի զբազմակնիք միաբանական ինսդիրս, որովք ներկայացեալ ի սպասու արժանընտիր Վեհափառ Կաթողիկոսի և Ծայրագոյն Պատրիարքի ամենայն Հայոց Տեառն Եփրեմայ Աստուածարեալ Արքազնակատր Քահանայապեաի Հայաստանեայց Առաքելական սուրբ Եկեղեցւոյ Քրիստոսի, յամի Տեառն 1820. յամսեանն սեպտեմբերի 20. ի Կերպահ Քրիստոսահիմն մայր Աթոռն ամենայն Հայոց ի սուրբ Կաթուղիկէն Էջմիածին, Վերահասութեամբ սուրբ ժողովոյն բարձրագոյն Խորհրդարանի նորին ընտրելի դատեցաւ արժանացուցանել զիս այնմիկ առաքելական բարձրագոյն Աստիճանի յանուն միաբանութեան սըր-

բոյ Նթոռոյս միածնահիջի, վասնորոյ և յաղագս ստուգութեան ճշմարիտ կամաց իմոց, որպէս առաջի Նորին Շայրագոյն Քահանայապետութեան՝ նոյնպէս և առաջի Ախնօթական պատուելի Խորհրդականացն կամաւ իմով և յօժարութեամբ արձանացուցանեմ ի գիր զմաքուր զգացողութիւնս հոգւոյ իմոյ և սրտի, և երդնում յանուն ահաւորին Աստուծոյ առաջի սրբոյ Խաչի նորա և սուրբ Աւետարանի, զի մինչև ցվերջին շունչն իմ պահպանեցից զհետեւեալ պարաւանդութիւնս:

Նախ զամենայն կանոնս լուսաւորչացն Հայաստանեայց Եկեղեցւոյ և զծէսս, որք պահպանին ի գերագահ մայր Աթոռն ամենայն Հայոց ի սուրբ Կաթուղիկէն Եջմիածին՝ պահիցիմ և կատարիցեմ անփոփոխ և անբակտելի, և ոչ բակտեցից զայնս ոչ յաւելմամբ և ոչ նուազմամբ ինքնին առանց սահմանադրութեան հոգւորական ժողովոյն և առանց հրամանի Սրբազնասուրբ Կաթուղիկոսին:

Երկրորդ՝ եղեց Հաւատարիմ գերագահ մայր Աթոռոյն ամենայն Հայոց սրբոյ Կաթուղիկէ Եջմիածին՝ որպէս որդի առ ծնօղս եւր, և Հնազանդ յամենայն կեանս իմ յաջորդի սուրբ Լուսաւորչին ամենայն Հայոց Սրբազնասուրբ Կաթուղիկոսին Տեառն Եփրեմայ և ապա օրինաւոր յաջորդաց նորին և Սրբազնն ժողովզն Բարձրագոյն Խորհրդարանի սըրբոյ Կաթուղիկէ Եջմիածին՝ կատարելով զհրամանս նոցին կատարեալ Հպատակութեամբ, որպէս ի ներկայութեան իննեակ դասակարգութեանց Հոգւորականաց սրբոյ Եկեղեցւոյ և բազմաթիւ ժողովրդեանն առաջի ահաւոր սուրբ սեղանոյ Աստուծընկալ սրբոյ Տաճարին պարտին կապակցիլ Հրատարակական երդմամբ յաւուր ձեռնադրութեան իմոյ Եպիսկոպոս:

Երրորդ՝ որպէս ինքն Շայրագոյն Գլուխն Եկեղեցւոյ Հայաստանեայց Սրբազնասուրբ Կաթուղիկոսն և Համայն Աստիճանի և կարգի Միաբաննք սրբոյ Կաթուղիկէ Եջմիածինի մայր Աթոռոյն Համաձայն Առաքելական և Հայրապետական կանոնադրութեանց զինքեանս առորադրեալ են սահմանեալ կառավարութեան հոգւորական սրբազնն ժողովզն Բարձրագոյն Խորհրդարանի սրբոյ Եջմիածին, ես ևս անբաժանաբար ի Համայն միաբանութենէ Սրբարատեան Աթոռոյն

մաքուր սրտիւ ստորադրեմ զիս այնմ կառավարութեան, և կապակցիմ հնազանդիլ բոլոր օրինաց և կանոնադրութեանց՝ որ ինչ ելցն ի Քարձրագոյն Խորհրդարանէ սրբոյ Էջմածնի մայր Եկեղեցւոյն Հայոց վասն բարեկարգութեան և օգտի և գեղեցկաղարդութեան սրբոյ Մայր Աթոռոյն, և կամ վանորէից և Եկեղեցեաց, և կամ վասն առ հոգեորականս և առ ժողովրդականս պատկանելոց կատարել զայնս ամենայն արժանապարտ յարդութեամբ։

Չորրորդ՝ ի վերադարձուցանելն զիս զկնի ձեռնադրութեան իմոյ ի յիշեալ Աթոռոն Գանձասարու առ առաքօղն զիս յարդոյ Մետրապօլիտ Սարգիս Աքք Եպիսկոպոս Հարազատ Միարանն սրբոյ Էջմիածնի, ոչ կարողացայց թարց հրամանի նորա ընդ լայնել զիշխանութիւն եպիսկոպոսութեան իմոյ, յամենայն գործս յանձնեցեալս ինձ ի նմանէ պաշտպանեցից զհարազատութիւն և զջերմեռանդութիւն առ նոյն Աթոռոն Գանձասարու և առ եղբայրութիւն միաբանութեանն նորին Ոչ օտարացայց անտի և ոչ բաժանեցայց յեղբայրութենէ միաբանութեան նորաւ Խոկ եթէ տէր մի արասցէ, պատճառեցի ինձ անհնարին ստիպումն անելք Հարկի՝ դադարն իմ լիցի մայր իմ շնորհածին Աթոռոն ընդհանրական սուրբ կաթողիկէն Էջմիածնի Զարդիւնս ժողովրդեան նուրիեալս յանուն Աստուծոյ ի պէտս Աթոռոյն Գանձասարու և միաբանութեան նորա ոչ վատնեցից անհարազատ խորհրդով ըստ հաճոյս անձին իմոյ և կամաց։

Հինգերորդ՝ որպէս Հրամանն է Առաքելական՝ ոչ եղեց վաղվազուկ ի ձեռնադրութիւն, և որպէս կանոն է սրբոց հարց՝ ի վիճակս այլոց ոչ տաց ումեք զկարգ՝ ի միոյ աստիճանէ մինչև յեօթներորդն՝ առանց կամադ Առաջնորդի վիճակին այնմիկ ։ նոյնպէս ոչ ձեռնադրեցից թարց լաւապէս ըննութեան և վերահասութեան ըստ հաւատոյն՝ ըստ գետութեան՝ ըստ վարուցն և ըստ այլ Հարկաւոր պարագայիցն։ Այլ՝ ձեռնադրեցից միայն զայնպիսիսն թէ Հրամանաւ Մետրապօլիտին իմոյ և թէ այլ վիճակաց Առաջնորդացն, որք իցեն վկայեալք ի Հաւատս ուղղափառ դաւանութեան սրբոյ Եկեղեցւոյ Հայաստանեաց, երկիւղանք, բարեբարոյք, կայուն բարուք և Հաւատարիմք յազագս ոչ լինելով դիւրադք, մտախարք, փոփոխարարոյք, աստանդականք, շատա-

շըրջիկը, ծակամուտը և անարգուք պատռական կարգի և սուրբ Աստիճանի վարդապետութեան և բահանայութեան։ Եւ ի ձեռանդրելն զայնպիսիսն՝ առից ի նոցանէ զձեռադիր երաշխաւորութեան միջնորդացն՝ այնու դաշնադրութեամբն զի մինչև ցվախման մալ ունիցին առ այնու՝ յում անուն ձեռանդրեցանն. այլ՝ ի ստիպել հարկին՝ դիմեսցեն ուղղակի ի գիրկս Մօրն լուսոյ սրբոյ Կաթուղիկէ Էջմիածնի, և պաշտպանեսցեն անդէն զկարգ աստիճանի իւրեանց։ Ըստ այսմ և եթէ ինձ պատահեսցի, դրմել անդ և մալ ի միաբանութեան և պաշտել զկարգս զամենայն աւուրս կենաց իմոց։ Եւ վերջապէս, եթէ վարիցիմ ես ներհակ այսմ ուեստի և պայմանի իմոյ, և արարից զինչ և իցէ ընդդէմ օրինաց և ծիսից Հայաստանեայց եկեղեցւոյ, նմանապէս և ընդդէմ Առաքելական և Հայրապետական օրինաց, և կամ Նշմարեալ եղէց յանհաւատարմութեան առ սուրբ Աթոռն և նորին միաբանութեանս. այլ և՝ եթէ եղէց ներհակ Սըրբազնասուրբ Կաթուղիոսին և Հայրապետին և կամ Բարձրագոյն Խորհրդոյ Սինօթական կառավարութեան արարատեան Աթոռոյն. յայնժամ համաձայն օրինաց ենթարկեցից զիս դատապարտութեան, որոյ վասն իսկական ձեռագրութեամբ իմով ստորագրեմ ահա աստէն և կնքեմ

Յամի ջնառն 1820 սեպտեմբ. 26. ի Բարձրագոյն Խորհրդարանն որոյ համարդիկ Էջմիածնի

Ի հաստատութիւն վերոյ գրեալ բանիս, և ի հաւատարմութիւն տեսողաց, ըստորագրեցի, Գանձասարցի Հասան Զայլայնան, Միաբան սրբոյ Կաթուղիկէ Էջմածնի և սրբոյ Աթոռոյն Գանձասարու Պաղտասար վարդապետ եղբօր որդի յիշեալ Մետրապօլտին։

Բ.

Քրիստոսապսակ ինքնակալ կայսեր Նիկոլայ Պալօվիչին։

Գերահոչակ սրբազան Արք Եպիսկոպոսաց սուրբ սէնօթին մեծ օգտակար և հաւատարիմք Երկնաւոր կայսէր գոտիսանորդ երկրաւոր կայսէր։

Արեգական պայծառ սրբագումար սուրբ սէնօթին միջնորդութեամբ խորհութատուութեամբ հաստատէ, զեկեղեցիս և պաշտօնեայս իմա:

Ի Կարաբաղու հայոց Արք եպիսկոպոս Պաղդասար Հասանջալեանէ. Խոնարհաբար ինդիր:

Երանելի թագաւորքն Տրդատ հայոց, և Ուռնայր ազուանից հայոց, և Գրիգոր Լուսաւորիչն մեր, բարեհաճեալի 340 յամի. Երեց որդի սուրբ Վրդանէսի և թոռն որբոյ Գրիգորի Լուսաւորչին, սուրբն Գրիգորիս օծեցաւ կաթուղիկոս և հաստատեցին ի վերայ չորից աշխարհաց աղուանից, վրաց, հիւսիսականաց, և ձենաստանեայց: Եւ երկրորդ սըրբոյն Գրիգորիսի կաթուղիկոսին սուրբ քարօզութեամբն իւրով վերըստին լուսաւորեայց զաշխարհս. և ինքն նահատակեցաւ վասն անուանն Քրիստոսի. ի Ալատնիաբամ դաշտի մերձ ի Կասպից ծովուն և ի Դարբանդ քաղաքի, և աշակերտն իւր բերեալ զսուրբ մարմին նորին երկիրս զարարացու և թաղեցին ի նշանաւոր եկեղեցովն Ամարասայ զոր հիմնադրեալ էր ի սրբոյն Գրիգորի Լուսաւորչէն. և մինն աշակերտաց նորին Զաքարիայ անուն օծեցաւ կաթուղիկոսի տեղի նորայ և ի կաթուղիկոսէն սրբոյն Գրիգորի հաստատեցաւ յատուկ կաթուղիկոսարան հայոց աղուանից Աթոռոյս Գանձասարայ սրբոյն Գրիգորիսի ուր և մինչև ցարդ կաթուղիկոսունք հայոց աղուանից շարունակապար, 80 մինչև ի յաթուղիկոս Խսայեայ և Ներսէս կաթուղիկոսն աղուանից. յօրէ յայնմանէ սահման և կարգ, ի ժամանակս թագաւորին հայոց և աղուանից յայսպէս էր յորժամ մեռաներ կաթուղիկոսն աղուանից, հայոց կաթուղիկոսն գայր յաղուանս օծանէր կաթուղիկոս աղուանից, և յորժամ մեռանէր կաթուղիկոս հայոց և կաթուղիկոս աղուանից գնայր ի հայս և ծանէր նոցա կաթուղիկոս որպէս ի 963 յամի Անանիայ կաթուղիկոսն հայոց մեռաւ և Յովհանէս կաթուղիկոս աղուանից գնաց, ի յայսմ ամի և Աւհան արք եպիսկոպոսն նոցին ծեաց կաթուղիկոս ի տեղի Անանիայ կաթուղիկոսին, և ինըն դարձաւ յաղուանս ի յաթուն իւր, և ի 1086 յամի նովսէփ կաթուղիկոսն աղուանից գնաց ի հայս ի յԱնի քապբն և անդ Պետրոս Արք եպիսկոպոսն նոցա հաստատեաց աթուղիկոս ի տեղի Թէոկորոս կաթուղիկոսի նոցին և 1082

յամի. Ստեփանոս կաթուղիկոս աղուանից գնաց ի վրաստուն և ի վանս Հաղբատայ, և անդ Բարսեղ Արք Եպիսկոպոսն օծեաց կաթուղիկոս նոցա և առաքեաց յԱնի բալշաք և ինքն դարձաւ յաթուն իւր աղուանից որպէս արձանացեալ է ի պատմութեանց հայոց. իսկ և 1863 յամի որ իսբառ բարձումն եղև թագաւորութեանց հայոց ընդ ամենայն տեղիս, ընդ նմին և փոխեցաւ կարկատրութիւն և սահմանք կաթուղիկոսացն մինչև ի 1489 յամն որ արքան պարսից Եաղուբ հաթուր, անունն կոչեցեալ զօրացեալ և տիրեաց ի վերայ աշխարհացու. և զկնի նոցայ, 1500 յամի զօրացան Սէֆիեանքն, շահ Սէֆի, շահ Խամայել, շահ Թահմազ, շահ Աբազ և զկնի նոցին ժամանքն որբ տիրապետեցին. մինչև ամս որոց զյետինն էր շահ սոլթան Հիւսէին, ի ժամանակի նոցին զթագաւորութիւն տարածայնութեամբ այլոց խառնակեցաւ:

Բայց ի ժամանակս յիշեալ պարսից արքայից հրովարտակօք հաստատեալ լինէին թէ կաթուղիկոսունք Երևանու և թէ կաթուղիկոսըն աղուանից հայոց որպէս 1659 յամի ի ժամանակս Պետրոս կաթուղիկոսին Կաթուղիկոսն Երևանու Երկրորդ շահ Աբազ արքայէն, ի մոյ հնարիւ հրովարտակէ էր առեալ վասն անուան իւրոյ զի դարձուցէ զկաթուղիկոսութիւն և զհայոցս աղուանից ինքեան:

Բայց Պետրոս կաթուղիկոսն աղուանից լուեալ և ինդրագրով յայանեաց նոյն Երկրորդ շահ Աբազ յարքային պարսից և վերսաին հրովարտակաւ նորին հաստատեաց զկաթուղիկոսութիւն իւր, որ ահայ զնոյն հրովարտակն ունիմ ի ձեռու իմ: Ի մէջ հրովարտակին իւրոյ յայլ թէ է զէնորս (?) Երևանու կաթուղիկոսին, յայտնի է ի սրբագումար միաբանութեան ձերոյ բարձրագոյն և սուրբ մանէֆեստ նորին կայսերական մեծութեան տեսանելով որպէս նաւարեկեալ դիմցաք ի նաւահանգիստ. քանզի ի 1703 յամի խնդրեցաք հրաման վասըն շինելոյ եկեղեցիք Հաշտարիսան քաղաքի որ ինքն մեծ պապն իմ հանգուցեալ եսայի կաթուղիկոսն օծեաց Երանելի և յաւիտենական փառաց արժանի ի մեծ կայսէր սուրբ Պետրոսին: Ի 1724 և ի 1726 յամի ընկալաք բարձրագոյն և ողորմած զրամատք հանգուցեալք Եսայի և Ներսէս նախնիքն իմ. 1763 յամի մեռաւ Ներսէս կաթուղիկոսն մեր և ի նմանէ օծեցեալ էր, Խորայել կաթուղիկոսն փոխանորդ իւր: Ի ժամանակի մեջ աղուանից աղուանից ինքեան:

մանակի անյաջօղութեան մերոյ ընդդէմ կանօնի և եղայրական սիրոյ հնարիւ կաթուղիկոս Երևանու Սիմօնի 1768 յամի անուամբ իւրեանց ստանան զրամատ ի կայսերական մեծութենէն և մեք մացաք զրկեալ և յուսահատ բնակեալ հայոց ազգն իսկ զմնէ սեփական ժողովուրդյաթոռոյս Գանձասարայ սրբոյն Գրիգորիսի ի 1769 յամի զրկեալ ի մէջ նմանապէս Եելիսպետապօլ քաղաքն որ սեպական մեր յաթոռոյն էր և ի յաթոռէս 18 ժամու ճանապար է զայն ևս զրկեալ խեցին յաթոռէս մերմէ ի 1804 յամի. և ի 1815 և ի 1816 և ի 1830, ամաց սրբազնագոյն Եփրեմ կաթողիկոսն ամենայն հայոց ըստ հոգևորական բարեկարգադրութեան հայոց Ղարաբաղու նուխու Շամախու Բաքուսոյ և Դարբանդու նահանգացն նոցին հայոց արք եպիսկոպոսութիւնն վերստին հաստատեաց ի վերայ աթոռոյս մերոյ և մեզ ։ Իսկ Յովհանէս սրբազն կաթողիկոսն ընդդէմ գրութեան նորին, ի 1831 յամի խեց ի մէնջ թողլով զիշեալի Աթոռոյս ողորմելութեան և մնաց թէմ և ժողովուրդ Աթոռոյս մեր և արք եպիսկոպոսութեան մերում միմիայն զմանաւոր հայոց ազգն Ղարաբաղու ևս եմ եղայրո թուռն՝ նսայիայ կաթողիկոսին և քեռթուռն Ներսէս կաթողիկոսին՝ և ունիմ ի ձեռս իմ զրազում հրովարտակը արքայից պարսից և պացուցութիւն, որ երբէք չէ խեցեալ, անկանոն զսէփական ժողովուրդն յաթոռէս մերմէ և ի մէջ թէ ի ժամանակս կաթուղիկոսութեան և թէ Արք եպիսկոպոսութեան մերոց և ոչ ցանկանալով վասն նախնի կաթուղիկոսութեան ի տանս աղուանից, այլ աղաչեմ վասն զսէփական ժողովրդեան աթոռոյս մերոյ որ զրկելով զմեզ տիրապետեալեն ինքեանք:

Վասնորոյ որպէս Ղազար ի Քրիստոսէ ստացաւ յարութիւն, նոյնպէս և մեք ի Քրիստոսադիր կայսէրութենէ քանզի մինչ ամէնողորմ և մեծի հովանաւորութիւն ձեր, լուսափայլ տարածեցաւ հզօր զօրութեամբ տիրապետեաց, յաշխարհաց մեր, ահայ ժամանակ գտանելոյ, խնդիր մատուցաք յաթոռոյ կայսերական մեծութեան, և այս խնդրեմ, ի սըրբազնասուրբ գումարութենէդ ի փառս խաչելոյն Քրիստոսի, ողորմել զմեզ միջնորդութեամբ խորհուրդատուութեամբ նըման ոսկիսբերան դատառնելով շնորհել ողորմութիւն վասն ապակայ հովանաւորութեան, զի ողորմած յուքազիւ հաստատել բարեհաճեսչիք, և շնորհել մեզ կրկին ողորմած

ղրամատ Արք Եպիսկոպոսութեան ըստ որում յիշեալ բղաց
քաց հայոց ժողովուրդն սեհպական ժողովուրդեան Աթոռոյս
գանձասարսյ սրբոյն գրիգորիսի:

Ամենահպատակ ծառայ և աղօթարար Խոնարհ Արք
Եպիսկոպոս հայոց զարարադու

Պաղտասար Հասանջալալեան:

1833 յամի 8եառն
նուբրի 28

ի Աթոռն գանձասար

Գ. ԵՊ. ՍՐՈՒԱՆՑ. ՆԱՄԱԿԸ Հ. ԱԼԻՋԵՆԻՆ

Պատուական Ս. Հայր.

Մայիսին գրեցի Ձեր Հայրութեան թէ կ'երթամ յԱյ-
րարատ և նահպետիդ ողջոյն տամ Մասիսին:

Այժմ վերադարձած եմ. և փոխադարձը Ձեզ կը բե-
րեմ: Ողջոյն Քեզ. Միածնի իջման Ս. տեղէն. ողջոյն Երկ-
նահանգոյն Ս. տաճարին կամարներէն: Ողջոյն Գայիսանէի և
և Հորիսիմէի Ս. շիրիմներէն. Ս. Մեսրոբայ գերեզմանէն:
Ողջոյն մեր լուսատուի Խոր Վիրապէն. Գեղարդայ Հիանալի
Խորաններէն: Ողջոյն Այրարատի հողէն ու ջրէն. Հրազդանէն
ու Երասխէն: Ողջոյն Աստուածամուխ Ս. Գեղարդէն. ողջոյն
Թագէոսի և Լուսաւորչի ս. Աջերէն, և սյլ բազում սըր-
բութեանց և սրբոց օրհնեալ մասերէն: Ողջոյն Մանուկ և
Ալեոր Մասիսներէն: Ալեորն կընմանէր Քոյդ պատկերին.
գագաթը Ճերմակ. երեսը Ճերմակ. ալիք Ճերմակ և փա-
ռաւոր. աչկունքը սուր. Խոր, և Խոշոր: Քերանը փակ՝ բայց
մշտախօս և բարձրաձայն: Արտի տեղը՝ կրակով լի, որ կը
վառի անմարելի, և կը շարժէ ամպն ու անդունդ. Հայոց
սրտեր հանէ 'ի թունդ. ինչպէս Քո սիրտ իւր կրակով իւր
նուագով պայծառ հոգւով, ծածկեալ սիրոյդ: ...

Մնամ ս. աղօթիցդ կարօ

Սրուանձտեան Գարեգին Եպիսկոպոս

1886 յուլիս 19

Տրապիզոն.